

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU
KLASA 57 (2)

INDUSTRISKE SVOJINE
IZDAN 1. APRILA 1926.

PATENTNI SPIS BR. 3550.

Fridrich J. I. Stock, tehničar, München.

Postupak i sprava za obradu bioskopskih filmova.

Prijava od 12. novembra 1923.

Važi od 1. novembra 1924.

Vremenom se filmovi za bioskopske predstave upotrebljavaju sve više i više kvarne (grebu) po površini zbog mehaničkih uticaja. Posledica je toga tako zvano treperenje (filmena kiša) filma, pošto se s jedne strane svetlost na grublje postalim mestima jače apsorbuje, a s druge strane je propustljivost svetlosti na jače pokvarenim mestima veća. Pri projekciji lakvih filmova obrazuju se kako kad, jasnije ili tamnije pruge, koje su neprijatne za oko gledaoca štetne i smetaju. I kod negativa postaju takvi nedostatci, koji su time od većeg značaja jer se prenose na sve pozitive. Takođe i materijal od koga je film načinjen brzo se haba usled jakih uticaja topote sa projekcionih lampi; cvaj postaje krt i lomljiv pa se i perforacije na ivicama vrlo brzo kvaru.

Da bi se tako neupotrebljivim postali filmovi mogli opet iskoristiti, izmišljeni su razni postupci i sprave, koji su se samo ograničavali na preradu površina suhim poliranjem ili lakiranjem filma, ali se pak pantljika toliko upropasti, da se ovi postupci nisu mogli dosad pravilno odomaćiti.

Predmet je pronašla postupak, pored sprave koja služi za izradjenje istog, koji nasuprot dosadašnjim postupcima obnavlja i konzervira filmove kao i takve sa zaštitnim slojem. Ovo se vrši prema ovom pronašlučku time, što se površine filma, podesnim sredstvima za nadimanje i rastvaranje, do izvesnog stepena nadimaju i čine tečnim pa zatim opet suše odn. stvrdnjavaju. U stanju rasplinutosti, koje

je izazvano sredstvima za rastvaranje filmske materije dovode se materije koje su podesne, da se mekoća i gipkost po volji povećava.

Kao sredstvo za rastvaranje može se pri tom na pr. za sloj na kome je slika, upotrebili voda od 60–70°C zakišljena sirćetnom kiselinom, uz dodatak podesnog materijala za vezivanje, da bi se sprečilo razvlačenje mase sloja.

Sredstvu za rastvaranje za filmove od celuloida celono ili tome slično, koji se može smatrati kao smeša iz acelona i sirćetnog estera, dodaju se materije, na pr. kamfor, pomešan u tri-hloretilen i esteru ftalne kiseline, koje ih kao koloidalni čvrsti rastvor celuloznih nitrata u kamforu ili drugih inkrustirajućih supstanca u nadulom dakle za snimanje sposobnom stanju prožimaju i starom odn. krlom filmu vraćaju njegovo ranije stanje t. j. njegove tako zvane pojave starosti uklanjuju.

Za izvodjenje postupka, vodi se film za obnavljanje, pošto je prethodno dobro opran, preko aparata za raspršivanje, koji, shodno bizići kojom se film kreće, premazuju pomoću vazdušnog pritiska sredstvo za rastvaranje po filmu. Pri tom se isti neposredno po izlasku iz prve raspršujuće komore izlaže, zarad tretiranja površine na kojoj je slika, izvesno vreme struji vrelog vazduha, gasa ili pare, u cilju bržeg i ravnomernijeg dejstva. Odmah iza ovoga isti se provodi pored jedne duvaljke da bi se odmah zategao odn. osušio. Duvaljka izbacuje preko hlor-kalcija ili tome sličnom higroskopičnom telu vodjeni

i osušeni vazduh. Kad film izadje iz druge komore za rasprešivanje, radi obrade naličja, u kojoj je supstanca filma nabubrela i načinjena sposobnom za snimanje, vodi se još za dosta vremena kroz pare sredstva za rastvaranje, da bi se stvrdnjavanje površine, nasuprot postupku gde se obrađuje strana na kojoj je slika, produžilo, da bi se dobilo odgovarajuće dejstvo dubina premazanog sredstva.

Da bi se dobilo ravnomerno prianjanje sredstva za rastvaranje, naročito na strani na kojoj nije slika, gde je pantljika došla u dodir sa uljem ili drugim masnim materijama, može se sredstvima za rastvaranje dodati mali procenat jednog ili više vezujućih materija (želatin i t. d.). Ovom se merom sredstva za rastvaranje održavaju ravnomerno na svojim mestima i tako se mogu bolje izložiti uticaji pare, gasa ili vrelog vazduha.

Na priloženom nacrtu predstavljena je šematički jedna takva izvedena sprava, gde fig. 1 prestavlja izgled spreda sa delimično smaknutim vratima, a fig. 2 izgled od pozadi.

U kući a leži valjak b za prijem filma koji se treba obnoviti i valjak c za prijem već obnovljenog filma. Film je označen sa d. On obično biva omotavan motorom e uz pripomoć ozupčanih vodnih kalema kao i sprovodnih f sa valjka b; kretan u pravcu strelice i namotan na valjak c. Uz to se on prvo vodi preko dve cilindrične četke g i čisti s obe strane od eventualno nahvatanih delića prašine. Zatim se isti vodi kroz kameru za raspršivanje h i u istom stavlja direktnom i indirektnom dejstvu raspršivača i sredstva za rastvaranje. Raspršivač je običan raspršivač sa zbijenim vazduhom ili tome slično, kome se sredstvo za rastvaranje dovodi preko rezervoara k. Sredstvo za rastvaranje se u vrlo sitnoj, uvek ravnomernoj podeli baca čas na brzo rotirajući pripremni valjak j, koji film maže, čas pak i neposredno na film. Raspršivač (pulverizator) može se obratiti i postavljati u raznim uglovima, da bi se prema upotrebi moglo pustiti više sredstva za rastvaranje na valjak j ili više neposredno na film.

Valjak j je snabdeven brisalicom za suvišno rastvorno sredstvo, koje iz pulverizatorske komore h kroz cevi x teče u jedan pozadi namešteni rezervoar y, iz koga se isto može uzimati za dalju uporabu. Kad film izadje iz pulverizatorske komore h onda se film po ulasku u kućicu a¹ podvrgava strui vrelog vazduha ili pak parnoj strui koja se proizvodi u motornom kretanom ventilatoru n. Zatim film izlazi iz odelenja a¹ kućice i zatim se obrađuje

u jednu drugu pulverizatorsku komoru h¹ u kojoj se i naličje filma obraduje sa sredstvom za rastvaranje. Ovo se dovodi pulverizatorom i¹ koje se može regulisati i pomerati, a koji se napajat iz rezervoara k¹. Sa j¹ označen je valjak za rastvorljivo sredstvo a sa l¹ razvodnik za bočno uz zidove nastupajuće tečnosti, dok x¹ označava isticajne kanale za suvišno u sud y¹ otičjuće rastvorno sredstvo. U komori a² kućice a namotava se iz pulverizatorske komore h¹ dolazeći film, pošto je isti bio odredjeno vreme izložen napred imenovanim parama.

U komorama a¹ i a² vodi se film gore iznad zupčastih kalema m¹, m², koji su u određenim odstojanjima rasporedjeni na vratilu m. Isti obrazuje između svaka dva zupčasta kalema zamku, koja slobodno visi, u čijim donjim lukovima slobodno pokretni leže kalemi p¹, p². Ako se vratilo m obrne, onda se sve zamke, nezavisno jedna od druge, kreću kao sružasti mehanizam, dok je obradjena strana stalno upravljena prema spoljnjoj strani, dakle izložena neposredno vazduhu ili gasnoj struci. Put je potpuno prinudan ali ne i krut, jer kalemi p¹, p² ne leže nepokretni. Nejednakosti, koje bi možda nastupile pri kretanju posledica su samo nejednakosti zamkinih dužina, što je bezzajno.

Pošto film ne dolazi tačno u vertikalnom pravcu ka zupčastim kalemima m¹, m² može se kad kad desiti na pr. pri prolazu spojnog mesta da isti ne naleže pravilno preko kalema. Da bi se ovo izbeglo rasporedjeni su kalemi-vodači q¹, q² između zupčastih kalema.

Ispod filmova nalaze se vertikalno pokretni oprugama ili tome slično izbalansirani hvatni žljebovi, r¹, r², r³, koji su snabdeveni sa električnim kontaktima s¹, s², s³.

Ako se jedna zamka na filmu prekine ili postane suviše duga, onda dotični kalem p¹ nalegne na kontaktno tlo (hvatni žljeb) i pritisne je na dole, usled čega se kod t¹, t², odn. t³ prekine krug struje, koji poznatim načinom stavi u dejstvo neku optičku ili akustičnu signalnu spravu i istovremeno releom isključi kretni motor kao i zagrevno telo i prekine dovod tečnosti. Rad uređenja se prema tome u takvim slučajevima automatski zaustavlja.

Struja vreloga vazduha dobija svoju toplotu time, što se pušta da struji iznad električnih zagrevnih tela, koja su izradjena u cevi za duvanje ventilatora. Ona se, da bi se toplota po mogućству iskoristila i za sušenje, korisno dovodi pomoću ventilatora u kruženju, pri čem ona svoju vlaž-

nost, koju pri prolazu kroz odelenja a¹, a² prima, odaje nekom hidroskopičnom telu, koje je uključeno u njenoj putanji. Kao što se vidi iz sl. 3, za tu svrhu postoji pozadi komora u, u klijaju se na jedno prema drugom razmaknuto rasporedjenim podovima v nalaze ravni sudovi sa hlor-kalcijumom, o kome se tare kroz cevi u¹ u komoru, u pravcu strelice ulazeća vazdušna struja a koja pri tom svoju vlagu odaje hlor-kalcijumu. Iz komore u biva od vlaste oslobođena vazdušna struja kroz jedan otvor odn. cevi ventilatorske n i n¹ usisana, u i preko električnih zagrevnih tela vodjena i uduvana u kućicu odn. u njenodelenje, da bi odavde kroz cevi u¹ otišla opet u komoru.

Z je kompresor, koji daje potreban zbijeni vazduh za pulveriziranje a z¹ pripadajući vazdušni sud, iz koga se zbijeni vazduh kroz vodove z², z³, z⁴ dovodi pulverizatorima. Dalje grane vodova vode ka manometru. Z⁵ je završni organ za vod zbijenog vazduha.

Da bi se stanje rastvornog dejstva u sudovima k, k¹ koji napadaju pulverizator, uvek ravnomerno održavali, predviđena je sprava za doluranje sa automatsko s vremena na vreme dejstvujućom nategom kao što je to primera radi prestatljeno u fig. 2. Ovde je 2 sud za prijem rastvorljivog sredstva. U njegovom hermetičkom zatvaraču završavaju se obe cevi 3 i 4, od kojih jedna (3) savijena gore s jedne strane dospeva do dna suda 2, s druge pak strane skoro do dna suda k, k¹. Druga cev (4), koja je tako isto gore savijena, završava se s jedne strane baš ispod samog zatvarača u sudu 2, s druge strane ulazi toliko u sud k, k¹, da se ona nješto nivoom tečnosti zatvara dole. Treća cev 5, koja ulazi u sud 2, služi za punjenje prve. U njoj ide po poluzi 6 plovak 7, koji pri napunjenom sudu 2 zatvara dole cev 5. Poluga 6 viri iznad levka za punjenje 8 cevi 5 i na gornjem kraju ima odbojnik 9. Ovaj zatvara pri padanju plovaka 7 kontaktu spravu 10 električne struje, u kome je uključen jedan optički ili akustički signal, koji time biva stavljen u delatnost.

Sud 2 potpuno se puni rastvorom. Ako se spravom za sisanje, nepokazanom u nacrtu, sisa kroz cev 3, onda poslednja dejstvuje kao natega. Zbog toga ide kroz cev 3 tečnost iz suda 2 u sud k, k¹, i to sve dotle, dok nivo tečnosti u ovom poslednjem sudu ne zatvori dole cev 4. Posledica je toga razredjivanje vazduha u prostoru iznad nivoa tečnosti u sudu 2 i prestanak priticanja kroz cev 3 u sud odn. k¹. Ako se pulverizatori stave u delatnost

otvaranjem organa z⁵, onda se tečnost iz pulverizatora i, i¹ sisa kroz cevi 11 iz suda k, k¹ te u istom pada nivo tečnosti. U onom trenutku, u kome nivo padne ispod donjeg otvora na cevi 4, može vazduh u istu ući, koji zatim prelazi u sud 2 i tu izaziva prelaženje tečnosti iz suda 2 ka sudu k, k¹, sve do momenta, kad nivo tečnosti zatvori 4, t j, spremi ulaz vazduha u sud 2. Na ovaj se način nivo tečnosti u sudu k, k¹ po mogućству održava konstantan.

Ako je sud 2 toliko ispraznen, da plovak 7 padne, onda odbojnik 9 stvara kod 10 kontakt i signal kazuje, da se sud 2 opet mora napuniti.

Mehanizmi za prenos kretanja motora o na pojedine pokretnе organe aparata, pokazani su u sl. 2. Oni se, razume se, prema postrojenju mogu menjati.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za obradu bioskopskih filmova sa ili bez zaštitnog sloja, naznačen time, što se emulzije prethodno očišćenog filma pomoću rastvornih sredstava narastu po površini do izvesnog stepena načine tečnim i tada se oped stvrdnu.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se sredstvima za rastvaranje dodaju materije kao trihloretilen ili ester kiselina zajedno sa kamforom, da bi se dobio bolji elasticitet emulzije na filmu.

3. Postupak po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se sredstvima za rastvaranje dodaje jedna ili više sredstava za vezivanje (želatin i time slično).

4. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se film, koji se obradjuje, vodi preko aparata za raspršivanje, koji prema brzini sa kojom se film kreće, premazuju rastvorno sredstvo pod pritiskom posredno ili neposredno na film, pri čem se isti odmah po izlasku iz aparata za raspršivanje za kratko vreme izlaže struji vredlog vazduha, gase ili pare.

5. Sprava za izvođenje postupka po zahtevu 1—4, naznačena time, što se sastoji iz jedne sprave za čišćenje, iz jednog ili više raspršivača, koji podešava i reguliše zbijeni vazduh ili tome slično, i iz jedne ili više komora sa duvaljkom pri čem se film, pošto je prošao kroz spravu za čišćenje, vodi preko pulverizatorskih aparata i onda izlaže dejstvu vredlog vazduha, proizvedenog duvaljkom, ili gasnoj ili parnoj struji.

6. Sprava po zahtevu 1—6, naznačena time, što se film provodi pored struje vredlog vazduha, gase ili pare, tako, da obradjena strana filma bude spolja t. j. bude

izložena neposrednom dejstvu gore po menutih struia.

7. Sprava po zahtevu 1—6, naznačena
time, što se film u komorama ili odele-
njima, u kojima se izlaže deistvu struje
vrelog vazduha, gasa ili pare, vodi gore
preko zupčastih kalemova, koji leže jedan
pored drugog na određenim razdaljinama
na jednom vratilu i deli u isto toliko zamka
u čijim donjim lukovima slobodno nekraću.

na jednom vratu i deli u isto tako zatvorenu čiju donjim lukovima slobodno pokretni kalemi-tegovi vise.

8. Sprava po zahtevu 5—7, naznačena
time, šlo su između zupčastih kalema
rasporedjeni koturi-vodači.

9. Sprava po zahtevu 5-8, naznačena
time, što su odelenja kroz koja prolazi
film na donjem delu otpremljena kontak-
tnim pločama, pri čijem opterećenju, usled
kidanja filmske zamke ili produženju iste,
padne kalem-teg na kontaktnu ploču i
načini kontakt, usled čega se stavi u dej-
stvo optički ili akustički signal i automatski
kretni motor i dovod tečnosti obustavi.

10. Sprava po zahtevu 5—9, naznačena
time, što vrela i suva vazdušna sruja
cirkulira u odelenjima kućice.

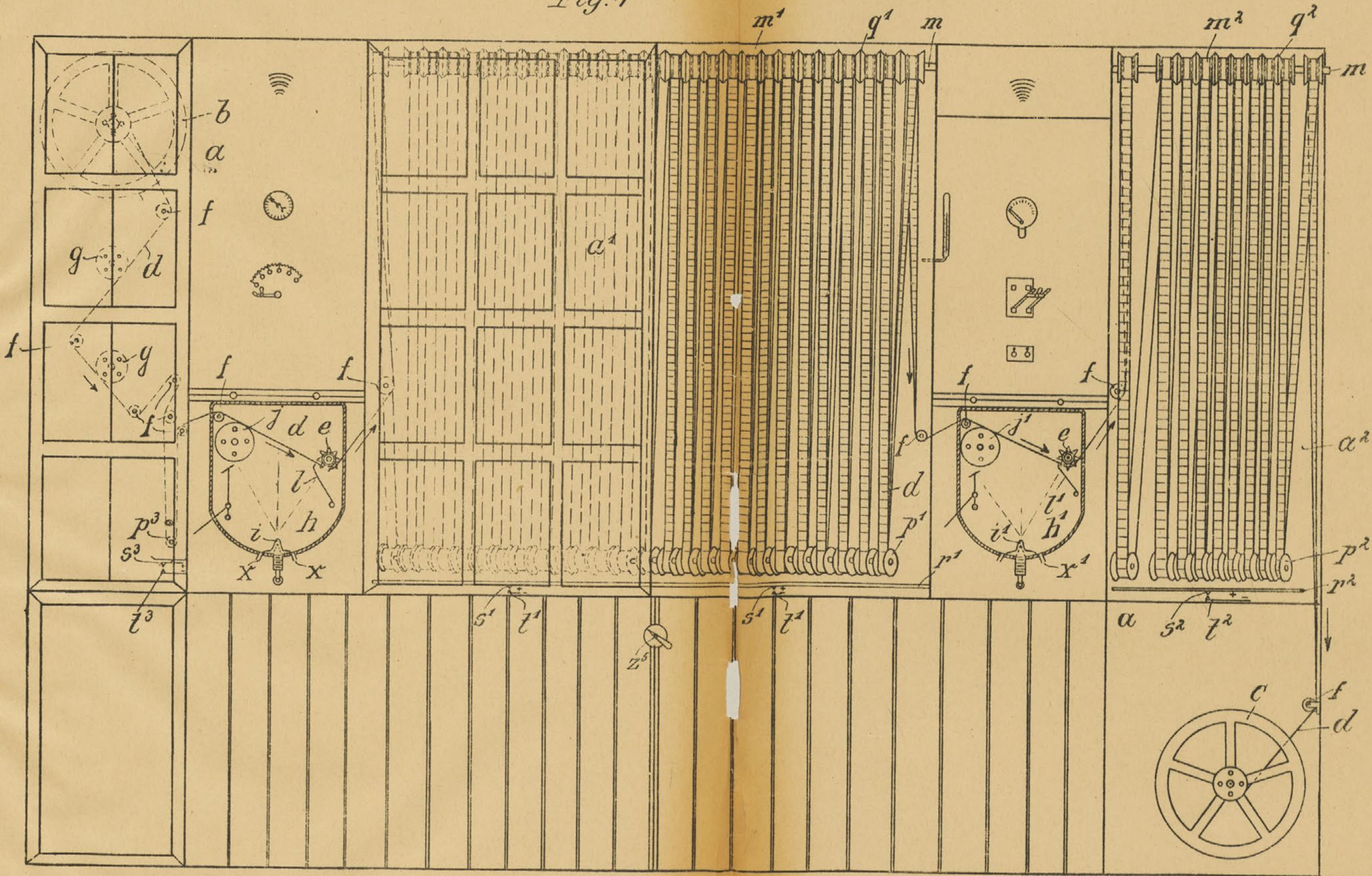
11. Sprava po zahtevu 5—10, nazná-
čena time, što se kružeća struja vazduha ili
tome slično vodi preko zagreynog tela.

12. Sprava po zahtevu 5—11. naznačena time, što se kružeća struja vrelog vazduha ili tonje slično vodi preko tela, koje suši i upija vlagu.

13. Sprava po zahtevu 5—12, naznačena time, što se nivo pulverizirajuće tečnosti u njenim sudovima dobija spravom za prilivanje sa automatskom nategom ili tome slično.

14. Sprava po zahtevu 5-13, naznačena time, što se u cevima za priticanje postavlja po jedan plovak, koji pri određenom svom položaju dole, zatvara struju jednog optičkog ili akustičkog signala i ovaj na taj način stavlja u dejstvo.

Fig. 1

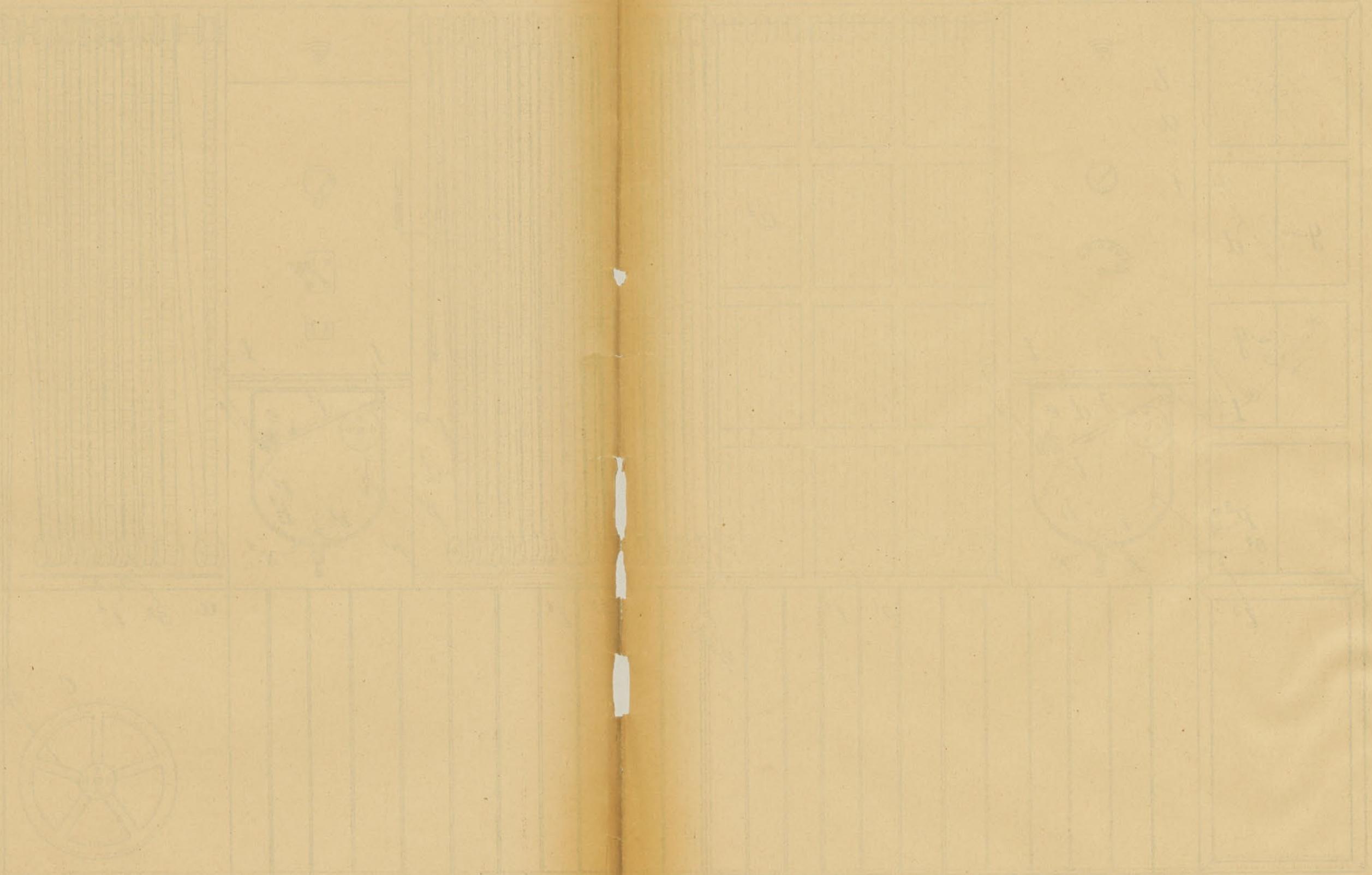

Fig. 2

